

La reforma de l'Administració (1)

professionals vs. mercenaris

Tindrem temps per parlar del pla de reforma de l'Administració que vol engegar aquest govern. Temps per debatre quins són els objectius d'aquesta reforma. Temps per fer anàlisis acurades del que representa per a la ciutadania la regressió en els seus/nostres drets a disposar d'uns serveis públics eficaços. Temps per exigir el reconeixement del treball que fem, tant socialment, com laboralment i professionalment.

El govern no reconeix la nostra professionalitat

Ja sabeu que aquí som partidaris de dir les coses —sempre que sigui possible— pel seu significat més que pel significant (per això sempre diem abocadors fiscals i no paradisos fiscals).

Avui, com un tastet, una ullada a una de les claus de volta de la reforma. La desconfiança vers els funcionaris és una de les constants polítiques de tots els governs. D'aquí, la mirada d'assessors. D'aquí, els atacs vers la independència dels funcionaris. Però encara no estan contents. Ara volen aniquilar la professionalitat, mitjançant la figura del mercenari (en el pla, directius públics professionals).

Mitjançant aquesta figura el govern no reconeix la nostra professionalitat i menteix descaradament quan proclama la seva gratitud vers la nostra tasca.

Ni directius, ni públics, ni professionals, són mercenaris

Sí, són mercenaris, perquè directius públics professionals ja en tenim, a la mateixa organització. Professionals en tots els àmbits, qualificats, amb experiència, amb dedicació, i també farts, sense transferir a la ciutadania el malestar que acumulem per decisions del govern.

Sí, són simplement mercenaris, perquè la paraula públic per ells és aliena. Únicament entenen del servei públic per convertir-lo en privat i ho faran per al polític de torn.

Sí, evidentment, són exclusivament mercenaris, perquè no seran directius, sinó esbirros amb una missió clara: turmentar els professionals i malmetre l'aparell administratiu per acumular excuses i fal·làcies que permetin privatitzar els serveis públics. I a sobre, tindran la barra de demanar-nos que els ensenyem què han de fer.

Ara, el personal funcionari pot defensar el servei públic davant una decisió injusta i negar-se a complir-la, en el futur ja vindrà el mercenari a executar-la. Per fer la feina bruta seran recompensats amb sou sense perill de retallades.

I quan se'n vagin, plens de "glòria", ens deixaran la merda que haurem de recollir pel bé dels ciutadans.

Resulta paradigmàtic que, dels nou eixos del pla de reforma (la majoria dels quals són declaracions de bones intencions què, en teoria, es poden assumir com a tals, però què, en la pràctica cerquen el deteriorament dels serveis públics), l'únic que està pràcticament desenvolupat fins al final i a punt de convertir-se en projecte de llei és els dels mercenaris.

Volen dinamitar l'Administració i el primer que fan és contractar gent disposada a fer-ho (i a bon preu) sense adonar-se que els mercenaris no respecten ni tan sols la mà que els dona el menjar.

Nosaltres som els professionals

Al segle XXI necessitem veritables professionals com els que, dia rere dia, treballem pel bé de la ciutadania, aguantant corrupcions i malbarataments dels nostres comandaments polítics i els seus assessors.

No permetrem el desprestigi de la funció pública

Cal mostrar la nostra indignació com a professionals que treballem a la funció pública —i que ens l'estimem—, enfront d'aquest govern i de la gentussa que vol contractar per, de forma (in)directa, dir-nos que no som professionals.

Que ho sàpiguen: nosaltres som els professionals; ells, vulgars mercenaris.

Tot quadra. El Sr. Enric Colet Petit, secretari general del departament de Justícia, imputat

El secretari general del departament de Justícia, Sr. Enric Colet Petit, ha estat citat a declarar el 12 de juny de 2014 com a imputat davant les sospites d'irregularitats en la contractació de Josep Tous per reordenar el mapa d'estacions d'ITV a Catalunya, acordat per Colet el 2012, quan era secretari general del Departament d'Empresa, llavors en mans del conseller Francesc Xavier Mena.

La fiscalia veu irregularitats en la contractació. S'haurien emmascarat amb factures falses corresponents a treballs amb un cost inferior a 50.000 euros, per la qual cosa no exigien la convocatòria de concurs públic, per entendre que eren pagaments a Tous pel servei d'intermediació en el sector de les ITV.

Amics però no coneguts

El Sr. Tous, president de la sectorial d'Empresa de CDC, va ser nomenat per la Generalitat mediador en el sector de les ITV, i al mateix temps va cobrar presumptament durant onze mesos 2.000 euros mensuals de l'empresari imputat Sergi Alsina, amic íntim del diputat Sr. Oriol Pujol, també imputat en la trama.¹

La idoneïtat de senyor Colet Petit per ostentar el càrrec de secretari general, primer del departament d'Empresa i Ocupació i ara del de Justícia, és prou coneguda i és coherent amb el tipus de govern que tenim. La concentració de teòrics neoliberals de les escoles de negocis (IESE, ESADE, etc.) és una de les principals característiques del govern del Sr. Mas, evidenciant que, quant més radical de dretes en economia, molt millor. La majoria dels responsables màxims de l'Administració Pública ni saben com funciona ni —encara pitjor— creuen en ella. Així ens va. Veiem alguns exemples.

Els pobres fan trampes

Aquest senyor, Colet Petit, és el mateix que, amb total impunitat, va sotraure la renda mínima d'inserció a desenes de milers de persones durant uns mesos, posant-les al límit de la desesperació. Segons ell, "feien trampes". I ho diu ell?

Els rics reordenen els serveis públics

El senyor Colet Petit és el mateix que, dia rere dia, etzibava els sindicats en tota mena de reunions i en qualsevol ocasió per pontificar sobre el seu model d'Administració: quatre tècnics d'alt nivell, una secretària i tota la resta externalitzada. Exactament el mateix model que el del Sr. González, president de la comunitat de Madrid (recordeu el seu intent de privatització dels hospitals).

Una mostra de la seva ideologia: l'oficina d'atenció a les persones de la renda mínima d'inserció —pobres— és de 10 a 12 h i l'horari de l'oficina de gestió empresarial —rics— (situada en el mateix edifici que l'anterior) és de 9 a 14h. Per què aquesta diferència?

Tenir les mans lliures i treure profit de les concessions, externalitzacions i privatitzacions. Ep! això no són trampes... és reordenar els serveis públics.

El més segur és que el Sr. Colet Petit pensés que, amb aquestes pràctiques, va obrint el camí de la reforma de l'Administració plantejada per aquest govern.

Quant de temps hem d'aguantar aquesta mena de gent? Hi ha (o no) un *Codi de bones pràctiques per als alts càrrecs de la Generalitat de*

Catalunya a la nostra Administració? o és un altre cas de cinisme institucional? Tot ens va quadrant. Cada dia més fàstic.

Una sentència incontrovertible

El TSJC obliga a readmetre a dos delegats de la CATAAC

Arran la reorganització dels centres educatius de la direcció general de Justícia Juvenil, el departament de Justícia va aprofitar per acomiadar dos treballadors del Centre educatiu Montilivi de Girona que, per causalitat —no casualitat—, eren delegats de CATAAC – IAC.

Ara, el TSJC, vistes les irregularitats (per a nosaltres, arbitrarietats) comeses per la Generalitat, declara improcedent els acomiadaments i obliga a la readmissió o indemnització.

Estem convençuts que les barrabassades fetes a aquests companys contenen un alt grau d'odi antisindical, i molt concretament vers nosaltres, per la constant defensa que fem dels drets socials, laborals i professionals del personal. Això ens referma en què la lluita és positiva i, per tant, continuarem treballant i, per suposat, defensant en totes les instàncies que calguin a tots els treballadors i treballadores.

Per cert, es demanaran responsabilitats internes als responsables d'aquestes arbitrarietats? Si volen una Administració transparent, ètica i eficaç, ja poden començar. Nosaltres, l'exigirem en l'àmbit adequat.

Esperem, a més, que no malgastin més diners i temps públic en recórrer al Suprem espanyol.

¹ La paradoxa del cas és que, degut a la incompetència del Sr. Tous, el personal del departament va ser qui va solucionar el problema de les ITV.